

Resolució 578/2023, de 6 de juliol

Número d'expedient de la Reclamació: 303/2023

Administració reclamada: Diputació de Barcelona

Informació reclamada: Informes i altra la documentació elaborada sobre cinc contractacions menors de la Diputació de Barcelona de l'any 2020.

Sentit de la resolució: Estimació

Resum: S'estima la reclamació del periodista sobre informes i altra documentació relacionada amb determinats contractes menors de la Diputació de Barcelona que ha desestimat per considerar que concorren els límits previstos a les lletres b) i c) de l'article 21.1 LTAIPBG, per raó d'estar en tramitació una investigació sobre aquestes actuacions per part de l'Oficina Antifrau de Catalunya. Preguntada sobre la concurrència d'aquest límit a la institució investigadora, als efectes de la millora de la valoració de la concurrència dels límits, la Oficina Antifrau considera que el fet que la informació sol·licitada formi part d'un expedient d'aquesta Oficina no constitueix *per se* un límit impeditiu de l'accés sol·licitat i entén que correspon a l'Administració d'origen donar-hi l'accés. En aquest cas no es formula cap manifestació per part de l'adjudicatària dels contractes consultada sobre la reclamació de l'accés a la informació.

Paraules clau: Organismes de la Generalitat. Oficina Antifrau de Catalunya. Periodista. Contractació pública. Informació sobre contractes menors. Límit. Investigació de les infraccions penals, administratives o disciplinàries. Secret o confidencialitat establert a la norma amb rang de llei. Terceres persones afectades. Sense oposició de tercers.

Ponent: Maria del Mar Pérez Velasco

Antecedents

1. El 28 de març de 2023 entra a la GAIP la Reclamació 303/2023, presentada per un periodista que reclama contra la Diputació de Barcelona, en relació amb la sol·licitud indicada a l'antecedent següent. La persona reclamant no sol·licita el procediment de mediació previst a l'article 42 de la Llei 19/2014, del 29 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern (LTAIPBG) i regulat pels articles 36 a 41 del Reglament de la GAIP, aprovat pel Decret 111/2017, de 18 de juliol (RGAIP).
2. El 28 de febrer de 2023 el periodista reclamant, presenta una sol·licitud d'informació a la Diputació de Barcelona que concretament consisteix en rebre els informes i altra documentació elaborada sobre cinc contractacions menors de la Diputació de Barcelona de l'any 2020, totes adjudicades a la mateixa empresa i que es refereixen a: un estudi d'Impacte cessament Nissan Motor Ibèrica, de data 5 d'agost de 2020; un estudi d'Impacte



cessament Nissan Motor Ibèrica 1, de data 5 d'agost de 2020; el Mapa projectes impacte territorial, de data 22 d'octubre de 2020; el Contracte d'estudi acomiadaments col·lectius, de data 26 de novembre de 2020; i la Modificació contracte Mapa projectes Next Generation, de data 15 de desembre de 2020.

El reclamant fa avinent a la reclamació que la informació no ha estat lliurada atesa la desestimació de les peticions d'informació de la Diputació de Barcelona, comunicada en data 7 de març de 2023, en base a un informe de la Direcció de Serveis Jurídics, que ho justifica pel fet que, en paral·lel, l'Oficina Antifrau ha iniciat una actuació d'investigació en relació als mateixos contractes pels quals es demana documentació i acompanya un escrit amb alegacions per tal de rebatre aquestes consideracions.

3. El 31 de març de 2023 la GAIP admet provisionalment la Reclamació, informa a la persona reclamant sobre els aspectes més rellevants de la seva tramitació i de la posició jurídica que ostenta com a persona interessada, de conformitat amb la legislació de procediment administratiu i la de transparència i accés a la informació pública. Li demana especialment que informi a la GAIP immediatament de les comunicacions que rebí de l'Administració reclamada relatives a la informació pública sol·licitada, mentre duri la Reclamació.
4. El 3 d'abril de 2023 la GAIP comunica la reclamació a la Diputació de Barcelona i requereix que, dins del termini de quinze dies establert per l'article 33.4 RGAIP, li trameti un informe sobre ella, així com també còpia de l'expedient de la sol·licitud d'informació de la que deriva i, en general, dels antecedents que puguin ser rellevants per resoldre la Reclamació.
5. El 25 d'abril de 2023 entra a la GAIP la documentació demanada a la Diputació de Barcelona, que consisteix en: Còpia dels expedients complets relatius a les sol·licituds d'accés a la informació pública tramitades; Informe on s'exposen els antecedents de fet i fonaments de dret en relació a la reclamació i respecte la sol·licitud d'accés a la informació de la qual deriva; informe jurídic de 25 d'abril de 2023, i s'identifiquen en aquest expedient les terceres persones que poden resultar afectades per l'accés que es reclama, concretament l'empresa adjudicatària.

S'ha de destacar que l'informe jurídic que fonamenta la desestimació de la petició d'accés a la informació, es manifesta que una vegada presentada la petició d'accés, es va rebre a la Diputació de Barcelona, un requeriment de l'Oficina Antifrau de Catalunya (OAC) l'objecte del qual coincideix amb l'objecte de les sol·licituds d'accés a la informació i per tant, es considera que les peticions d'accés a la informació han de ser desestimades per la concurrència dels límits al dret d'accés a la informació de l'article 21.1.b) i c) de la Llei 19/2014, en relació a la necessitat de preservar la màxima reserva i confidencialitat que la



Llei 14/2008, de 5 de novembre, de l'Oficina Antifrau de Catalunya (articles 18 i 19) imposa a les actuacions d'investigació que realitza aquesta Oficina.

6. El 18 de maig de 2023 la GAIP sol·licita informe a la Oficina Antifrau de Catalunya, d'acord amb la invocació dels límits esmentats per la Diputació de Barcelona atesa l'habilitació prevista a l'article 42.7 LTAIPBG, i ho comunica al reclamant en la mateixa data.
7. El 22 de maig de 2023 la GAIP dona trasllat a les terceres parts afectades pel procediment per tal que formulin les al·legacions que considerin oportunes, d'acord amb el que preveu l'article 42.3 LTAIPBG i article 34 del Reglament de la Comissió de Garantia del Dret d'Accés a la Informació Pública, aprovat pel Decret 111/2017, de 18 de juliol.
8. El 14 de juny de 2023 la GAIP rep l'informe de l'Oficina Antifrau de Catalunya sobre la denegació de l'accés a la informació relacionada amb diverses actuacions de contractació, en base al fet de que estan essent investigades per l'Oficina Antifrau de Catalunya, que, en síntesi, considera que la documentació esmentada, a part d'estar inclosa en unes actuacions de l'Oficina, és alhora informació pública preexistent a l'Administració d'origen, i és en aquesta última condició que s'ha presentat la sol·licitud d'accés a la informació pública de què deriva la reclamació i que correspon a l'Administració d'origen donar-hi l'accés que escaigui en aplicació de la legislació de transparència i accés a la informació pública i resta de normativa aplicable, sense que el fet que formi part d'un expedient d'aquesta Oficina constitueixi *per se* un límit impeditiu de l'accés sol·licitat.

En la mateixa data, 14 de juny de 2023, es trasllada aquest informe de l'Oficina Antifrau de Catalunya al reclamant, als tercers afectats i a la Diputació de Barcelona i en aquest darrer cas, es emana que en el termini de 5 dies hàbils es faci arribar el seu posicionament al respecte.

9. El 20 de juny de 2023 entra a la GAIP la resposta de la Diputació de Barcelona que manifesta la seva reiteració en l'exposat en l'informe de 25 d'abril de 2023 a l'espera de la Resolució de la Reclamació; li demana que expliciti en la Resolució que emetrà sobre la Reclamació, si s'ha donat audiència als tercers identificats i, en cas que així sigui, que es concreti si aquests tercers s'han oposat o no al lliurament de la informació que es demana de la Diputació; i no afegeix cap altra consideració ni comentari sobre la resposta donada per la Oficina Antifrau de Catalunya de no considerar que la seva tramitació constitueixi *per se* un límit a l'accés de la informació.



Fonaments jurídics

1. Competència de la GAIP i contingut i abast general del dret d'accés a la informació pública

L'article 39.1 LTAIPBG estableix que "Les resolucions expresses o presumptes en matèria d'accés a la informació pública i, si escau, les que resolguin el recurs de reposició poden ésser objecte de reclamació gratuïta i voluntària davant la Comissió de Garantia del Dret d'Accés a la Informació Pública, encarregada de vetllar pel compliment i les garanties del dret d'accés a la informació pública que regula aquest títol". L'article 29 RGAIP desenvolupa aquest precepte i concreta que també poden ser objecte de reclamació davant la GAIP les comunicacions que substitueixin les resolucions i l'incompliment material del dret d'accés, quan aquest ha estat reconegut expressament o presumpta. D'acord amb aquests preceptes, la GAIP és competent per tramitar i resoldre aquesta Reclamació.

L'article 2.c LTAIPBG defineix el dret d'accés a la informació pública com "el dret subjectiu que es reconeix a les persones per a sol·licitar i obtenir la informació pública, en els termes i les condicions regulats per aquesta llei". Per la seva banda, l'apartat b del mateix precepte defineix la informació pública com "la informació elaborada per l'Administració i la que aquesta té en el seu poder com a conseqüència de la seva activitat o de l'exercici de les seves funcions, inclosa la que li subministren els altres subjectes obligats d'acord amb el que estableix aquesta llei".

Segons l'article 18.1 LTAIPBG, "Les persones tenen el dret d'accedir a la informació pública, a què fa referència l'article 2.b, a títol individual o en nom i representació de qualsevol persona jurídica legalment constituïda". I l'article 20.1 de la mateixa llei afegeix que "El dret d'accés a la informació pública es garanteix a totes les persones, d'acord amb el que estableix aquesta llei. El dret d'accés a la informació pública només pot ésser denegat o restringit per les causes expressament establertes per les lleis".

Així mateix, els apartats 2 i 3 de l'article 20 LTAIPBG estableixen els següents requisits i criteris per a l'aplicació dels límits legals al dret d'accés a la informació pública: "2. Les limitacions legals al dret d'accés a la informació pública han d'ésser aplicades d'acord amb llur finalitat, tenint en compte les circumstàncies de cada cas concret, s'han d'interpretar sempre restrictivament en benefici d'aquest dret i no es poden ampliar per analogia. 3. Per a aplicar límits al dret d'accés a la informació pública, l'Administració no disposa de potestat discrecional i ha d'indicar en cada cas els motius que ho justifiquen. En la motivació cal explicitar el límit que s'aplica i raonar degudament les causes que en fonamenten l'aplicació".

A més, els límits legals al dret d'accés a la informació pública no són d'aplicació automàtica i absoluta (l'encapçalament de l'article 21 LTAIPBG es refereix expressament a què els límits



enumerats per aquest precepte “poden” dur a la denegació de l'accés sol·licitat), de manera que l'article 22 de la mateixa Llei requereix que siguin aplicats d'acord amb criteris de proporcionalitat i temporalitat: “Els límits aplicats al dret d'accés a la informació pública han d'ésser proporcionals a l'objecte i la finalitat de protecció. L'aplicació d'aquests límits ha d'atendre les circumstàncies de cada cas concret, especialment la concurrència d'un interès públic o privat superior que justifiqui l'accés a la informació. 2. Els límits del dret d'accés a la informació pública són temporals si així ho estableix la llei que els regula, i es mantenen mentre perduren les raons que en justifiquen l'aplicació”.

2. Objecte de la reclamació i límits a l'accés: l'entitat investigadora no aprecia concurrència del límit invocat

La informació reclamada consisteix en els informes i altra documentació elaborada sobre cinc contractacions menors de la Diputació de Barcelona de l'any 2020, totes adjudicades a la mateixa empresa. Concretament es demanaven cinc informes encarregats a l'entitat adjudicatària el 2020 com a contractes menors i informació de l'execució, informes entregats i altra documentació elaborada en el marc d'un servei d'assessorament i consultoria en l'àmbit del sector de l'automoció per als consells comarcals adjudicat per la Diputació de Barcelona la mateixa empresa, que ha canviat de nom, entre juliol de 2021 i desembre de 2022.

D'acord amb l'article 2.b) de la LTAIPBG la informació reclamada és informació pública ja que segons aquest precepte és informació elaborada per l'Administració i la que aquesta té en el seu poder com a conseqüència de la seva activitat o de l'exercici de les seves funcions, inclosa la que li subministren els altres subjectes obligats d'acord amb el que estableix aquesta llei.

La informació reclamada afecta determinades actuacions de la Diputació que es refereixen a contractació pública i d'acord amb l'article 13 de la LTAIPBG en aquesta s'inclouen els contractes menors com s'esmenta als antecedents, els quals haurien d'estar disponibles en el corresponent portal d'aquesta Administració. Per tant, la informació reclamada consisteix en els informes encarregats en virtut dels contractes menors, i la corresponent informació d'execució dels mateixos, de la qual n'ha de disposar l'Administració, i s'hauria de lliurar al reclamant, si no concorre cap límit a aquest accés dels esmentats a la LTAIPBG.

Precisament és la invocació d'un límit consistent en la circumstància que s'està efectuant una investigació d'aquests contractes el motiu que al·lega la Diputació de Barcelona per a denegar l'accés a aquesta informació pública. Es fa avinent que l'activitat contractual sobre la qual es demana l'accés és objecte d'una investigació per part de l'Oficina Antifrau de Catalunya, la qual cosa constitueix la concurrència d'un límit al dret d'accés a la informació, concretament els descrits a les lletres b) i c) de l'article 21.1 de la LTAIBG, que fan referència a la investigació de



les infraccions penals, administratives o disciplinàries i sobre secrets o confidencialitat establert a la norma amb rang de llei respectivament, i que la Diputació de Barcelona ho refereix a la necessitat de preservar la màxima reserva i confidencialitat que la Llei 14/2008, de 5 de novembre, de l'Oficina Antifrau de Catalunya (articles 18 i 19) imposa a les actuacions d'investigació que realitza l'Oficina Antifrau.

D'acord amb l'exposat, la informació reclamada, sobre la qual no es discuteix la seva consideració d'informació pública, es considera per la Diputació de Barcelona que no és accessible atès que les actuacions d'investigació que s'estan realitzant per l'Oficina Antifrau remetent a llur règim de confidencialitat i reserva previst a la seva norma reguladora.

Es recorda, com reiteradament ha sostingut aquesta Comissió, ja que és un principi àmpliament reconegut, que la declaració de reserva de la informació continguda en una llei, com en general la invocació d'un límit a l'accés de la informació, ha de ser ponderada casuísticament com qualsevol altre límit a l'accés de la pròpia legislació de transparència.

D'acord amb això, atès que els límits al dret d'accés a la informació pública han d'ésser proporcionals a l'objecte i finalitat de protecció i s'ha d'atendre a les circumstàncies de cada cas concret, d'acord amb allò establert a l'article 22 LTAIPBG, aquesta Comissió, vista la limitació invocada, fa ús de l'habilitació reconeguda a l'article 42.7 LTAIPBG per a sol·licitar un informe, en aquest cas del propi organisme afectat, l'Oficina Antifrau de Catalunya, a fi de fonamentar la valoració de la invocació del límit en aquest supòsit concret.

Tal com es descriu als antecedents, la petició d'informe adreçada a l'Oficina Antifrau es formula amb l'objectiu de donar millor fonament a la valoració del límit invocat en la denegació de la Diputació de Barcelona a l'accés a la informació, ja que precisament es referia a les actuacions d'aquella instància i, a més, per tal de determinar amb el màxim de precisió quina part de la informació o documentació concreta en resultaria afectada si s'apreciava la concurrència dels límits descrits.

L'Oficina Antifrau considera que la documentació reclamada, efectivament és informació pública que alhora està inclosa en unes actuacions del seu organisme però que, de forma preexistent, és informació pública de l'Administració d'origen, i considera que és en aquesta última condició que s'ha presentat la sol·licitud d'accés a la informació pública de què deriva la reclamació. Per tant, considera que correspon a l'Administració d'origen, és a dir a la Diputació de Barcelona, donar-li l'accés que s'escaigui en aplicació de la legislació de transparència i accés a la informació pública i resta de normativa aplicable, sense que el fet que formi part d'un expedient d'aquesta Oficina constitueixi *per se* un límit impeditiu de l'accés sol·licitat. Per tant, l'Oficina Antifrau no identifica els límits invocats per la Diputació de Barcelona com a causants



de la denegació d'accés a la informació sol·licitada i remet a aquella Administració la determinació de la informació que ha de lliurar.

Malgrat la consideració manifestada per l'Oficina Antifrau sobre l'absència del límit invocat per raó de la seva investigació en la informació reclamada, la Diputació insisteix en la seva invocació, sense afegir cap altra argumentació, sobre la resposta donada per la Oficina Antifrau de Catalunya, més enllà d'insistir en què s'estan realitzant per la Oficina Antifrau unes actuacions indagatòries i en reiterar llur règim de confidencialitat i reserva previst a la seva norma reguladora. Així mateix insisteix la Diputació en la necessitat de que s'expliciti en la Resolució que s'emetrà sobre la Reclamació, si s'ha donat audiència als tercers identificats, aspecte que, d'acord amb els antecedents, queda palès. Tot i haver notificat als tercers fins i tot de la resposta de l'Oficina Antifrau, aquests no han manifestat cap al·legació al respecte ni tampoc han comunicat a aquesta Comissió la seva oposició al lliurament de la informació que es demana a la Diputació de Barcelona.

D'acord amb allò exposat, aquesta Comissió considera que la Diputació de Barcelona ha de lliurar la informació reclamada, segons el que disposa la LTAIPBG. No hauria de tenir cap impediment per fer-ho atès que es tracta d'informació pública sobre la qual no concorre cap dels límits invocats. En aquest sentit, la Comissió aprecia la valoració de l'Oficina Antifrau per la invocació del límit de reserva dels seus procediments d'investigació, de no considerar un impediment a l'accés el mer fet que la informació sol·licitada formi part d'un expedient d'investigació i que no constitueix per ell mateix un límit impeditiu de l'accés sol·licitat .

3. Obligatorietat dels titulars de documents públics a disposar d'un sistema de gestió documental (SGD) i atribucions de la funció pública de secretaria

L'article 7 de la Llei 10/2001, de 13 de juliol, d'arxius i gestió de documents modificada per la Llei 20/2015, de 29 de juliol estableix l'obligatorietat dels titulars de documents públics a disposar d'un sistema de gestió documental (SGD) que garanteixi el tractament correcte dels documents en tot el seu cicle de vida i que permeti complir amb les obligacions de transparència. Un concepte molt ampli que requereix dotar-se d'un seguit d'eines i instruments que permetin la millora dels processos, la seva normalització i estandardització, per tal de garantir el compliment de la normativa i la qualitat de la informació i la implementació de solucions que permetin garantir la correcta gestió de la informació pública.

El capítol X del Reial decret 4/2010, del 8 de gener, pel qual es regula l'Esquema Nacional d'Interoperabilitat en l'àmbit de l'Administració electrònica estableix que les AAPP han d'adoptar les mesures organitzatives i tècniques per a garantir la recuperació i conservació del document electrònic entre aquestes, la definició d'una política de gestió de documents, la



inclusió en els expedient d'un índex electrònic signat per l'òrgan o entitat que garanteixi la integritat de l'expedient electrònic i permeti la seva recuperació, la identificació única i inequívoca de cada document que permeti classificar-lo i recuperar-lo, l'associació de metadades, la classificació d'acord amb un quadre de classificació, el període de conservació segons les convencions de cada comissió avaluador, l'accés complet i immediat dels documents entre d'altres.

Tanmateix, la LTAIPBG reconeix els sistemes de gestió de documents públics com a facilitadors de dades i documents autèntics (art. 5.2) i la necessitat d'estructurar la informació seguint criteris temàtics i cronològics, seguint el quadre de classificació documental corporatiu i incorporant-hi índexs o guies de consulta (art. 6.1.d).

Cal recordar, que l'article 3 del Reial decret 128/2018, de 16 de març, pel qual es regula el règim jurídic dels funcionaris d'Administració local amb habilitació de caràcter nacional, que regula la funció pública de secretaria estableix en punt 2 la funció de fe pública, i entre aquestes la direcció superior dels arxius i registres de l'entitat local (I). Així doncs i en conseqüència d'aquest mandat legal i el d'assessorament legal preceptiu (article 2.1.a), ha de ser coneixedor/a de l'existència d'un sistema de gestió documental, impulsor/a si no en disposa, vetllar per la documentació amb una sistemàtica de treball mínima sobre la documentació de la qual ell/ella n'és el custodi i responsable primer de la manca de localització de documentació, de mantenir l'ordre i garantir el retrobament de documentació.

Altrament, l'article 19.2 de la Llei 9/1993, de 30 de setembre, del patrimoni cultural català que regula els documents que integren el patrimoni documental de Catalunya inclou, entre altres, "els documents produïts o rebuts, en l'exercici de llurs funcions i com a conseqüència de llur activitat política i administrativa, per la Generalitat, pels ens locals i per les entitats autònomes, les empreses públiques i les altres entitats que en depenen" i en conseqüència estan subjectes al Decret 13/2008, de 22 de gener, sobre accés, avaluació i tria de documents que estableix en l'article 11.4 que "quan l'aplicació d'una taula d'avaluació i accés documental comporti l'eliminació de documents, la persona tècnica que porti a terme aquesta aplicació, abans de procedir a la destrucció, ha de: a) Disposar d'un inventari de la documentació a destruir, b) Obtenir l'autorització de la secretaria general o de la direcció de l'organisme o entitat titular de la documentació, c) Comprovar que cap circumstància administrativa o jurídica hagi alterat el termini de conservació fixat per als documents a eliminar" i ha de disposar del corresponent Registre de destrucció de documents (article 12) degudament autoritzat per la secretaria general o la direcció de l'organisme o entitat titular dels documents.

Així doncs, atenent a aquests preceptes legals, la informació sol·licitada i reclamada, en el cas que existeixi, hauria de formar part dels diferents expedients administratius, que han d'estar perfectament classificats de manera que permetin la seva recuperació.



4. Seguiment de l'execució

L'article 43.5 LTAIPBG estableix que "l'Administració ha de comunicar a la Comissió les actuacions fetes per a executar els acords de mediació i per a donar compliment a les resolucions dictades per la Comissió". Sobre la base d'aquestes comunicacions i de les efectuades per les persones interessades, la GAIP ha de fer seguiment del compliment de les seves resolucions, d'acord amb el que preveuen els articles 48 i 49 RGAIP i l'apartat 30 del seu Manual de reclamació, i pot adoptar les mesures que s'hi preveuen en cas d'incompliment.

L'article 43 LTAIPBG estableix que si l'Administració incompleix el termini establert pels acords de mediació o per les resolucions de la GAIP per lliurar la informació reclamada, les persones interessades ho poden comunicar a la Comissió perquè aquesta en requereixi el compliment; la desatenció d'aquest requeriment, vista la remissió expressa feta a aquest precepte per l'article 77.2.b LTAIPBG, ha de ser qualificada d'infracció molt greu amb relació al dret d'accés a la informació pública (que pot ser sancionada de conformitat amb els articles 81 i 82 LTAIPBG). L'article 49.2 RGAIP preveu que, als efectes anteriors, la Comissió pot posar aquests fets en coneixement dels òrgans competents per ordenar la incoació del procediment sancionador corresponent a què fa referència l'article 86 LTAIPBG.

Així mateix, l'article 25.2.k RGAIP preveu la publicació en el web de la Comissió dels casos que els seus requeriments han estat desatesos pels subjectes obligats.

5. Publicitat de les resolucions de la GAIP

L'article 44 LTAIPBG preveu que les resolucions de la GAIP s'han de publicar en el portal de la Comissió previst a l'article 25 RGAIP, amb la dissociació prèvia de les dades personals.

Resolució

D'acord amb els antecedents i fonaments jurídics exposats, el Ple de la GAIP, en la sessió de 6 de juliol de 2023, sobre la Reclamació 303/2023 resol per unanimitat

1. Estimar la Reclamació 303/2023, i declarar el dret de la persona reclamant a la informació sol·licitada, d'acord amb les consideracions fetes al fonament jurídic 3.
2. Requerir a la Diputació de Barcelona que lliuri a la persona reclamant la informació dins el termini màxim de quinze dies.
3. Convidar a la persona reclamant que informi a la GAIP de qualsevol incidència que es produeixi amb motiu del compliment d'aquesta Resolució.



4. Declarar finalitzat el procediment relatiu a la Reclamació 303/2023 i disposar la publicació d'aquesta resolució al web de la GAIP.

Iolanda Pineda Ballo

Presidenta

Els terminis establerts en aquesta Resolució per lliurar la informació s'han de comptar en dies hàbils (descomptant festius i dissabtes) i si no s'especifica una altra cosa comencen a partir de l'endemà de la recepció de la seva notificació per l'Administració reclamada.

L'Administració obligada pot sol·licitar a la GAIP l'ampliació del termini atorgat per fer efectiu el lliurament de la informació. Aquesta sol·licitud només pot ser admesa a consideració si és notificada a la GAIP abans que fineixi el termini fixat a la Resolució, i s'ha de fonamentar en circumstàncies que no hagin pogut ser tingudes en compte per la Comissió abans de dictar la seva Resolució. La GAIP únicament atorgarà l'ampliació sol·licitada, després d'informar-ne a la persona reclamant, si l'Administració obligada ha justificat de forma precisa i consistent la seva necessitat.

Si l'Administració obligada no lliura la informació dins del termini establert per aquesta Resolució, la persona reclamant pot posar-ho en coneixement de la GAIP, preferentment per correu electrònic adreçat a gaip@gencat.cat, per tal que la Comissió en requereixi el compliment. Mentre no s'acompleixi plenament la Resolució, la Comissió difondrà al seu web www.gaip.cat l'incompliment de l'Administració obligada, d'acord amb l'article 25.2.k RGAIP.

Si l'Administració desatén el requeriment d'execució que li adreci la GAIP, la Comissió posarà els fets en coneixement de l'òrgan competent, d'acord amb allò previst per l'article 86 LTAIPBG, i li sol·licitarà la incoació d'un procediment sancionador per infracció molt greu amb relació al dret d'accés a la informació pública, a l'empara de l'article 77.2.b LTAIPBG.

Tot això sens perjudici que la persona reclamant pugui, considerant que aquesta Resolució és un acte administratiu declaratiu de drets que vincula l'Administració, requerir-ne la seva execució davant dels Tribunals, a l'empara de l'article 29.1 de la Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa. Aquesta acció es pot interposar després que hagin transcorregut tres mesos des que la persona afectada ha reclamat formalment i directament a l'Administració el compliment d'aquesta Resolució.

Contra aquesta resolució, que posa fi a la via administrativa, es pot interposar recurs contenciós administratiu davant el Tribunal Superior de Justícia de Catalunya en un termini de dos mesos, a comptar de l'endemà de la notificació de la resolució, d'acord amb la Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa.